

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्री कृष्णताताचार्य विरचितः
॥ श्रीघण्टागुरुस्तवः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्रीघण्टागुरुस्तवः ॥

कान्तश्रीकान्तशुद्धान्तसिद्धान्तोदन्तपेटिकाः।
जयन्त्यस्मद्गुरुवराः प्राप्ताप्राकृतघोटकाः ॥ १ ॥

व्याहारेशहरेर्योषां व्याहाराविषयां श्रये।
सेव्या ह्यलोललोलेव या वाहास्यवरोरसि ॥ २ ॥

विशालवक्षस्थलशोमितालये
निरन्तरानन्दरमाधरामृतम्।
पातुं सुदीर्घीकृतसुन्दराननं
हयाननस्यास्य तनोतु नस्सुखम् ॥ ३ ॥

श्री शङ्खचक्रचिन्मुद्रा कोशाक्षाञ्जेन्दुसुन्दरः।
मधुघ्नो निगमाध्यक्षः हयास्योऽस्त्वक्षिणे मे सदा ॥ ४ ॥

पीयूष दुग्ध नवनीत सुधांशु कुन्द
मल्लीमराळतुहिनोपल शङ्खवर्णः।
लालामरन्दरसवर्षि मुखारविन्दः
वाचां पतिः हृदि बहिश्च ममाविरस्तु ॥ ५ ॥

स्वामिन्नभङ्गुर कलानिधिमन्दुराश्व
वादाहवेऽद्य सुगतिप्रद दोषदूर।
आम्नायहेष सुखलीनमनःखलीन
श्रीवाह मामव विना न गतिर्मम त्वाम् ॥ ६ ॥

प्रतिपदं प्रतिपदं परिचालयन्
प्रतिपदं प्रतिपदं परिवर्जयन्।

प्रतिपदं प्रतिपदं प्रणमन् हरेः
प्रतिपदं प्रतिपदं नृहयं नुमः ॥ ७ ॥

वागीशस्य दयानिधेर्भगवतः पूर्णाः कृपादृष्टयः
प्रज्ञानामृतवृष्टयः त्रिजगतामिष्टार्थभृन्मुष्टयः।
आम्नायावळितुष्टयः श्रुतिहरक्रव्यादहृद्यष्टयः
वाणीवल्लभपुष्टयः मम सदा सन्त्विष्टदा घृष्टयः ॥ ८ ॥

गुरुघण्टां सुवर्णाङ्गीं तामाद्यामभिवादये।
न पूज्यते रमेशोऽपि विना यदभिवादनम् ॥ ९ ॥

अपराजितघण्टांशं क्वचिदप्यपराजितम्।
विराजितत्रयीचूडं स्तौमि देशिकशेखरम् ॥ १० ॥

सुराजितरहस्यार्थं पराजितबुधैर्नुतम्।
उपरञ्जितवागीशं वन्दे तोतोद्भवं महः ॥ ११ ॥

सर्वार्थसिद्धिजनकं सारश्रीकोशदर्शिनम्।
श्रीवेङ्कटेशमेवाहं वेद्मि वेदान्तदेशिकम् ॥ १२ ॥

तत्तादृशो हि घण्टांशः जिगायाखिलवादिनः।
नाश्चर्यमिदमाश्चर्यं चेदाश्चर्यमितोऽस्ति किम् ॥ १३ ॥

दृश्यो हरिः दृष्टिरनादिवाणी
व्यासर्षितच्छिष्यगिरः प्रदीपाः।
सन्दर्शको लक्ष्मणयोगिनाथः
घण्टागुरुर्येन गतस्सपन्थाः ॥ १४ ॥

आचार्यरूपिणी घण्टा प्रज्ञां घटयतां मयि।
प्रणताभीष्टघटनात् यां घण्टां मन्वते बुधाः ॥ १५ ॥

सर्गादिमोक्षपर्यन्तमूलवेदकरण्डकम्।
नादब्रह्म यमेवाहुस्तं देशिकमुपास्महे ॥ १६ ॥

साक्षाल्लक्ष्मीविभुत्वं सुकृतसमुदयं शाश्वतं सात्वतानां
 मोक्षोपायावतारं हृदयमहिकुलाधीशयोगीन्द्रवाचाम्।
 स्वार्थत्यागस्वरूपं श्रुतिमकुटगभीरार्थपूर्णप्रकाशं
 सारश्रीसूक्तिसिन्धुं श्रुतिशिखरगुरुं सन्ततं संस्मरामः ॥ १७ ॥

अल्पायुष्यमिहाल्पबुद्धिमत्पशुशक्तिं कलिप्रार्दितम्
 नादब्रह्मरहस्यदूरगमिमं विश्वं द्रुतं रक्षितुम्।
 या घण्टा निजदिव्यनादहृदयं सच्छास्त्रमुर्वीतलं
 प्रावर्षन्निगमान्तसूरिवपुषा सा नः परा देवता ॥ १८ ॥

संसाराम्बुधिपारभूमिगमने सिद्धात्मनां नाविकः
 श्रुत्यन्तद्वयसामरस्यवचसां सन्धुक्षणे तान्त्रिकः।
 दुस्तर्कालिपिशाचसंहतिकथा प्रोच्चाटने मान्त्रिकः
 श्रुत्यन्तार्यगुरुः निजाङ्घ्रिकमले दत्तात्मनां पोषकः ॥ १९ ॥

कर्मब्रह्मात्मशास्त्रप्रतिकथकचमूवृष्टवाग्धेतिजाल-
 प्रत्यग्रोदग्रतैक्ष्ण्यप्रमथनचटुलासङ्ख्यवाग्वज्रवर्षः।
 वेदान्ताचार्यवर्यः फणिगिरिभगवद्वेमघण्टावतारः
 स्वं रूपं सप्रकारं स्फुटमुपहरतात्सत्वरं मामकाक्ष्णोः ॥ २० ॥

वाजिग्रीवकृपाकटाक्षविभवं साङ्गागमानां पदम्
 सत्यागारविहारनित्यरसिकं वाणीविलासादृतम्।
 विश्वस्तव्यविचित्रसूक्तिभुवनप्रोदञ्चकं मन्महे
 घण्टांशं चतुराननं क्षितितलप्रत्यग्रपद्मोद्भवम् ॥ २१ ॥

धीमुद्रिकाक्षसरपुस्तकशङ्खचक्र-
 रम्यं नभस्यविषयं धुतवेदशोकम्।
 श्रोणोदितं शुभकलाधरमण्डलस्थं
 घण्टागुरुं हरिमुखं समवैमि धीशम् ॥ २२ ॥

विख्यातानन्तसूरीक्षणलसितमहद्दर्शनानन्दहेतोः
 श्रीशादेशादुपेतो गुरुरहमिति यः स्मारणायेव भूमौ।

तातस्यानन्तसूरेः भविकगुणनिधेः दर्शनानन्दनोऽभूत्
आत्माविर्भावकालादविरतमपि तं संश्रये देशिकेन्द्रम् ॥ २३ ॥

भोगीन्द्रसूरिचरणांबुजदर्शनं
यः संप्राप्य सम्यगचिरं समदर्शयन्नः।
सर्वत्र सूक्ष्मविषयग्रहणैकदक्षः
घण्टागुरुस्स हि गुरुर्जगतां त्रयाणाम् ॥ २४ ॥

मुखलीनसमग्रसाङ्गवेदं
नखलीनातिविशालसर्वतन्त्रम्।
सुखलीनहयास्यभक्तिरूपं
स्मर चित्तानिशमागमान्तसूरिम् ॥ २५ ॥

अनन्तयोगीश्वरभाष्यमङ्गळं
घण्टागुरोऽनन्तगिरीश्वरं तथा।
अनन्तसूरीश्वरहर्षवर्धनं
त्वां वेद्मि साक्षादिह वेङ्कटेश्वरम् ॥ २६ ॥

आम्नायचूडागुरुसूक्तिवादे
नैवार्थवादो न विरुद्धवाणी।
परोक्षवादो न हि संशयोक्तिः
अतस्स वेदादपि माननीयः ॥ २७ ॥

किं प्राप्यं सुखमक्षतं तदचिरं प्राप्यं कथं नादतः
को नादः प्रणवस्वनः तदुदयः क्व श्रीशघण्टोदरे।
किं दत्ते स सखे पुमर्थमखिलं तल्लब्धिकामाश्च के
सत्कामा घटयन्ति के शुभरवाः ते कस्य घण्टागुरोः ॥ २८ ॥

अणोरणीयान् महतो महीयान्
वेदान्तसूरेश्शुभवाग्विलासः।
सङ्ख्यावतां विस्मयमातनोति
प्रत्यक्षरं विष्णुवदेव नित्यम् ॥ २९ ॥

विवेश भूतानि चराचराणि
कृपा यदीया सहसा समग्रा ।
तं शेषशेषं निगमान्तसूरिं
सञ्चिन्तयेऽहं वसुदेवसूनुम् ॥ ३० ॥

विमलान्तरङ्गधृतवागधीश्वरं
परमान्तरङ्गमुरगेन्द्रयोगिनः ।
निगमान्तरङ्गनटदेशिकं श्रये
सुगमान्तरङ्गमकरोत् श्रुतानि यः ॥ ३१ ॥

कल्याणी कविता सुतर्कितकथा सिंहालयस्थेड्यता
कल्याणप्रियता गुणप्रणयिता धीशालिता नेतृता ।
श्री मन्त्रप्रियता नतेषु समता श्री वेङ्कटेशाख्यता
यस्मिन् सन्ति भवेऽत्र दान्तगुरवे भव्याय तस्मै नमः ॥ ३२ ॥

कवितार्कितसिंहाय कल्याणगुणशालिने ।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥ ३३ ॥

॥ इति श्रीघण्टागुरुस्तवः समाप्तः ॥